

عنوان مقاله:

تحلیل مواجهه انتقادی آیتالله سبحانی با روش تاویل معتزله

محل انتشار:

پژوهشنامه کلام تطبیقی شیعه، دوره 1، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

ابوذر رجیبی - استادیار گروه مبانی نظری اسلامی دانشگاه معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

از روشهای مطرح در فهم قرآن، روش تاویل است. اگرچه هم در رهیافت سمانتیکی و هم در رهیافت هرمنوتیکی از این روش استفاده میشود، اما تفاوت‌های جدی میان این دو وجود دارد. متفکران و مفسران اسلامی که از رهیافت سمانتیکی تبعیت میکنند، خود مواجهه یکسانی با روش تاویل ندارند. عدهای به نفی کلی آن و دستهای به پذیرش حداکثری این روش نظر دارند. البته برخی نیز در حد میانه از روش اعتدالی در بهکارگیری از آن در تفسیر و فهم قرآن بهره میگیرند. معتزله هم در مباحث کلامی و هم در مباحث تفسیری از روش تاویل فراوان بهره بردهند. از سوی اشاعره و امامیه به رویکرد آنان نقدهایی صورت گرفت. در میان متکلمان شیعی معاصر استاد جعفر سبحانی علاوه بر مباحث مستقل در حوزه تاویل به رویکرد دیگر متفکران اسلامی نیز نظر داشته و با نگاه انتقادی به تحلیل دیدگاه آنان میپردازد. از جمله این مواجهه با معتزله و رویکردشان در عرصه تاویل است. یافته اصلی تحقیق آن است که ایشان ضمن پذیرش اصل روش تاویل، اما افراط در آن را از آسیبهای عرصه فهم دینی میدانند. در این تحقیق به روش توصیفی تحلیلی به ضرورت و جایگاه تاویل نزد ایشان اشاره و مواجهه ایشان با تاویل اعتزالی را دنبال خواهیم کرد

کلمات کلیدی:

تاویل، معتزله، تشبیه، تنزیه، استاد سبحانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186281>

